

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
USTAVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: U-46/13
Sarajevo, 11.06.2014. godine

OPĆINA VAREŠ
n/r Općinskog načelnika

PREDMET: Dostava Presude broj: U-46/13 od 13.05.2014. godine

U prilogu dostavljamo Vam primjerak Presude Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: U-46/13 od 13.05.2014. godine.

S poštovanjem,

Predsjednica
Ustavnog suda Federacije BiH
dr.sc. Kata Senjak

Kata Senjak

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine odlučujući o zahtjevu načelnika Općine Vareš i Općine Olovo za zaštitu prava na lokalnu samoupravu u vezi sa Zakonom o šumama, koji je donijela Skupština Zeničko-dobojskog kantona, na osnovu člana IV.C.10.(3) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, a u vezi sa Amandmanom XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici bez javne rasprave održanoj dana 13.05.2014. godine donio je

P R E S U D U

1. Utvrđuje se da je Zakonom o šumama („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 8/13) povrijeđeno pravo Općine Vareš i Općine Olovo na lokalnu samoupravu.

2. Daje se mogućnost Skupštini Zeničko-dobojskog kantona da u roku od šest mjeseci od dana objavljivanja ove presude u „Službenim novinama Federacije BiH“, i „Službenim novinama Zeničko-dobojskog kantona“ izvrši usaglašavanje zakona iz tačke 1. ove presude sa Zakonom o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 49/06) do kada se ovaj zakon može primjenjivati.

3. Presudu objaviti u „Službenim novinama Federacije BiH“ i „Službenim novinama Zeničko-dobojskog kantona“.

O b r a z l o ž e n j e

1. Predmet zahtjeva i podnosilac zahtjeva za zaštitu prava na lokalnu samoupravu

Općinski načelnici Općine Vareš i Općine Olovo (u daljem tekstu: podnosioci zahtjeva) podnijeli su podneskom broj: 02-1021/13 i 02-05-1-2495/13 zahtjev za zaštitu prava na lokalnu samoupravu Općine Vareš i Općine Olovo (u daljem tekstu: zahtjev), koji je zaprimljen u Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustavni sud Federacije) dana 12.09.2013. godine. Podnosioci zahtjeva smatraju da su ova prava povrijeđena Zakonom o šumama (u daljem tekstu: osporeni Zakon) koji je donijela Skupština Zeničko-dobojskog kantona.

U skladu sa Amandmanom XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine podnosioci zahtjeva su ovlašteni za pokretanje postupka pred Ustavnim sudom Federacije za zaštitu prava na lokalnu samoupravu.

2. Stranke u postupku

Stranke u postupku u ovom predmetu su na osnovu Amandmana XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, općinski načelnici Općine Vareš i Općine Olovo, kao podnosioci zahtjeva i Skupština Zeničko-dobojskog kantona, kao donosilac osporenog Zakona.

3. Bitni navodi podnosioca zahtjeva

Podnosioci zahtjeva smatraju da je donošenjem osporenog Zakona Zeničko-dobojski kanton prekoračio svoje ovlasti i da nije imao ustavni osnov da samostalno uređuje oblast šumarstva. Pozivaju se na odredbe čl. III.2.h) i III.3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine koji se odnose na način ostvarivanja nadležnosti federalne i kantonalne vlasti u oblasti korištenja prirodnih bogatstava. Navode da nadležnosti kantona mogu biti propisane isključivo federalnim zakonom o šumama, koji trenutno ne postoji, iz razloga što Parlament Federacije Bosne i Hercegovine još nije zakonom uredio ovu oblast, kako je to utvrđeno Presudom Ustavnog suda Federacije, broj: U-26/08 od 14.04.2009. godine i Presudom, broj: U-28/10 od 23.03.2011. godine. Ističu, da je pravo na lokalnu samoupravu općinama Vareš i Olovo povrijeđeno zbog toga što prilikom donošenja osporenog Zakona ove općine nisu konsultovane u smislu člana 56. stav 2. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine i člana 4. stava 6. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi. U konkretnom slučaju, navode da nadležno ministarstvo u postupku donošenja osporenog Zakona, konsultovanje nije izvršilo putem Saveza općina i gradova, nego je javna rasprava provedena direktno u općinama Zeničko-dobojskog kantona. Međutim, u toku javne rasprave o osporenom Zakonu, ni jedan od iznesenih prijedloga koji se tiču višeg stepena uključenosti jedinice lokalne samouprave u upravljanje, zaštitu i utvrđivanje politike iskorištavanja prirodnog bogatstva nije uvažen od strane predlagачa.

Pored navoda koji se odnose na povredu procedure u postupku donošenja osporenog Zakona, podnosioci zahtjeva osporavaju i suštinski njegove odredbe. Citiraju član 3. stav 1. tačka 30. osporenog Zakona i obrazlažu da se odredbama ovog člana, upravljanje i kreiranje politike iz oblasti šumarstva daje u isključivu nadležnost kantonalnom ministarstvu i kantonalnoj upravi za šumarstvo, čime se ova prava oduzimaju jedinicama lokalne samouprave. Dalje, citiraju član 4. stav 6. osporenog Zakona, i obrazlažu da je navedenom odredbom propisana obaveza Ministarstva da prije izrade plana pribavi mišljenje i prijedloge zainteresovanih jedinica lokalne samouprave, ali da nigdje nije propisano da su takvi prijedlozi i mišljenja jedinica lokalne samouprave obavezujući za ministarstvo. Navode da je praksa pokazala da se prijedlozima i mišljenjima koja daju jedinice lokalne samouprave ne pridaje druga važnost osim formalne. Podnosioci zahtjeva citiraju i član 54. osporenog Zakona, i navode da je ovom odredbom jedinicama lokalne samouprave nametnuta obaveza da sredstva koja dobiju po osnovu naknade za korištenje državnih šuma, utroše upravo u otklanjanje štetnih posljedica poslovanja kantonalnog preduzeća, kao npr. štete počinjene na infrastrukturnim objektima na njihovoj teritoriji. Podnosioci zahtjeva smatraju da bi se ova sredstva trebala uložiti u projekte za očuvanje i obnovu šuma, očuvanje prirodnog bogatstva, ekologije ili razvijanje planinskog turizma i slično.

Isto tako, citiraju odredbe člana 32. st. 1. i 2. osporenog Zakona, kojim je propisano da državnim šumama i šumskim zemljištem upravlja Vlada Zeničko-dobojskog kantona putem Ministarstva za poljoprivredu, vodoprivredu i šumarstvo i Kantonalne uprave, na način propisan zakonom. Međutim, podnosioci zahtjeva smatraju da i jedinice lokalne samouprave također predstavljaju državu i to u obliku koji je najbliži građanima, a da se navedenom zakonskom odredbom potpuno isključuju iz procesa upravljanja šumama i šumskim zemljištem.

Na osnovu izloženog, podnosioci zahtjeva tvrde da su osporenim Zakonom povrijeđena njihova prava utvrđena članom 8. stav 2., čl. 33. i 56. Zakona o principima

lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, kao i prava utvrđena članom 4. stav 6. i članom 9. st. 5., 6. i 7. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi. Naglašavaju, da se zbog neuređenosti odnosa u oblasti šumarstva što traje više od jedne godine, eksploatacija šuma na području općina Vareša i Olova odvija nesmetano od strane JP „Šumsko-privrednog preduzeća Zeničko-dobojskog kantona“ d.o.o. Zavidovići, koje ostvaruje dobit, ali bez obaveze da izvrši uplatu naknade za korištenje šuma. Ističu da su poslovne jedinice ovog privrednog društva Vareš i Olovo, jedine poslovne jedinice koje svake godine ostvaruju dobit, kojom se kasnije pokrivaju poslovni gubici ostalih poslovnih jedinica, kao i poslovni gubici cijelog privrednog društva. Predlažu da Ustavni sud Federacije nakon provedenog postupka donese presudu kojom će utvrditi da je osporenim Zakonom povrijeđeno pravo na lokalnu samoupravu općina Vareš i Olovo. Isto tako predlažu da Sud donese privremenu mjeru kojom se Vladi Zeničko-dobojskog kantona zabranjuje preduzimanje bilo kakvih radnji na provođenju osporenog Zakona.

4. Bitni navodi odgovora na zahtjev

U skladu sa članom 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 6/95 i 37/03) Ustavni sud Federacije je pozvao Skupštinu Zeničko-dobojskog kantona, da se kao druga stranka u postupku izjasni o sadržaju zahtjeva u roku od 30 dana.

U odgovoru na zahtjev koji je utvrdila Zakonodavno-pravna komisija Skupštine Zeničko-dobojskog kantona, na sjednici održanoj 04.11.2013. godine, navodi da je pravni osnov za donošenje osporenog Zakona u odredbi člana 37. stav 1. tačka f) Ustava Zeničko-dobojskog kantona, kojom je utvrđeno da Skupština Zeničko-dobojskog kantona donosi zakone neophodne za izvršavanje nadležnosti kantona. U odnosu na navode podnosioca zahtjeva koji se odnose na lokalnu samoupravu, u odgovoru se ističe da je iskorištavanje prirodnih bogatstava u zajedničkoj nadležnosti Federacije i kantona, a ne u nadležnosti jedinica lokalne samouprave. Pozivaju se na odredbu člana III.2. h) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, kojom je utvrđeno da su federalna vlast i kantoni nadležni za korištenje prirodnih bogatstava, zatim na odredbu člana III.3. (1), kojom je utvrđeno da navedene nadležnosti iz prethodnog člana, mogu biti ostvarene zajednički ili odvojeno ili od strane kantona koordinirano od federalne vlasti, te odredbu iz stava (2) istog člana prema kojoj, se kantoni i federalna vlast u vršenju ovih nadležnosti dogovaraju na trajnoj osnovi. Smatraju da u situaciji kada između Federacije Bosne i Hercegovine i kantona ne postoji dogovor o ostvarivanju navedene zajedničke nadležnosti u oblasti korištenja prirodnih bogatstava, posebno kada federalnim zakonom ova oblast nije regulisana, kanton može u cilju zaštite javnih dobara, zakonom urediti raspolaganje i gazdovanje šumama u vlasništvu države na svom području.

Dalje, navode da su općine u skladu sa članom 8. stav 3. alineja 10. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine sudjelovale u utvrđivanju politike upravljanja prirodnim resursima i raspodjele sredstava ostvarenih na osnovu njihovog korištenja kroz proceduru donošenja osporenog Zakona. Tvrde da je svim općinama na području Zeničko-dobojskog kantona data mogućnost da u dovoljnoj mjeri učestvuju u donošenju osporenog Zakona. Ističu da je javna rasprava provedena 18.12.2012. godine u svim općinama na području ovog kantona, na kojoj su bili prisutni, pored ostalih učesnika i predstavnici poslovnih jedinica „Šumarije“ Olovo i Vareš, i načelnici općina Olovo i Vareš. Na taj način data je mogućnost općinama za

davanje primjedbi, prijedloga i sugestija na osporeni Zakon. Navode da je uvažena svaka primjedba i sugestija općina u granicama važećih propisa. Pored navedenog, ističu da je osporeni zakon bio objavljen i na web-stranici Zeničko-dobojskog kantona, te im je i na taj način data mogućnost za davanje primjedbi, prijedloga i sugestija na osporeni Zakon. Također lokalna zajednica je imala mogućnost utjecati na donošenje osporenog Zakona i putem svojih poslanika u Skupštini Zeničko-dobojskog kantona. Imajući u vidu izloženo, smatraju da je općinama Olovo i Vareš data u najvećoj mogućoj mjeri mogućnost učestvovanja u donošenju osporenog Zakona. Također, smatraju da je ista mogućnost data i Savezu općina i gradova Federacije Bosne i Hercegovine da iznesu svoje mišljenje o osporenom Zakonu putem svojih predstavnika.

Kada je u pitanju trošenje sredstava propisano članom 51. osporenog Zakona, smatraju da tim sredstvima općine ne mogu raspolagati za saniranje budžeta ili da vode politiku o utrošku istih u okviru svojih ovlaštenja, jer se radi isključivo o namjenskim sredstvima. Kad se radi o prenošenju sredstava lokalnim zajednicama koja nemaju karakter namjenskih sredstava, ističu da u tom slučaju lokalne zajednice mogu trošiti navedena sredstava u skladu sa utvrđenim nadležnostima.

U odgovoru napominju još da ne osporavaju navode podnosioca koji se tiču činjenica da se na području općine Olovo i Vareš nalaze izrazito velike površine šume i šumskog zemljišta i da se na njihovom području vrši najveća sječa drvene mase. Međutim, navode da se spomenutim općinama plaća naknada za iskorištavanje šume u skladu sa osporenim Zakonom prema ostvarenom prihodu od drveta. Također, u odgovoru na zahtjev ne osporavaju da postoje dugovanja prema općinama Olovo i Vareš po osnovu naknade za korištenje državnih šuma, a što je predmet drugih postupaka. Ističu da stupanjem na snagu Uredbe o šumama („Službene novine Federacije BiH“, broj: 83/09) kanton nema obavezu plaćanja naknade za korištenje državnih šuma, već tu obavezu direktno na račun općina treba plaćati J.P. „Šumsko-privredno društvo Zeničko-dobojskog kantona d.o.o. Zavidovići“. Za raniji dug koji je nastao prije stupanja na snagu spomenute Uredbe, općine su podnijele tužbu protiv kantona. Predlažu Ustavnom sudu Federacije da nakon provedenog postupka donese presudu kojom će utvrditi da osporenim Zakonom općini Olovo i Vareš nije povrijeđeno pravo na lokalnu samoupravu, kao i da odbije zahtjev za donošenje privremene mjere.

Uz odgovor na zahtjev dostavljen je dopis Ministarstva za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu Zeničko-dobojskog kantona, broj: 05/02-20201-2/13 od 03.10.2013. godine; Zakon o šumama; Plan provođenja Javne rasprave o Nacrtu Zakona o šumama i Izvještaj o provedenoj javnoj raspravi o Nacrtu Zakona o šumama.

5. Relevantno pravo

A. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Član III.2.h)

„Federalna vlast i kantoni nadležni su za:

h) korištenje prirodnih bogatstava“.

Član III.3. st. (1) (2) i (3)

„(1) U skladu sa potrebama, nadležnosti iz člana III.2. mogu biti ostvarene zajednički ili odvojeno, ili od strane kantona koordinirano od federalne vlasti.

(2) U pogledu ovih nadležnosti kantoni i federalna vlast dogovaraju se na trajnoj osnovi.

(3) U vršenju ovih nadležnosti, kada se radi o zakonima i drugim propisima koji su obavezujući na području cijele Federacije, u skladu sa ovim ustavom, i odlukama Parlamenta Federacije, federalna vlast će postupiti uzimajući u obzir kantonalne nadležnosti, različite situacije u pojedinim kantonima i potrebe za fleksibilnošću u provođenju. Federalna vlast ima pravo utvrđivati politiku i donositi zakone koji se tiču svake od ovih nadležnosti.“

Član VI.2. (1)

(1) U općini se ostvaruje lokalna samouprava.

B. Ustav Zeničko-dobojskog kantona

Član 37. stav 1. tačka f)

„Skupština:

f) donosi zakone i ostale propise za izvršavanje kantonalnih nadležnosti“.

C) Evropska povelja o lokalnoj samoupravi

Član 4. stav 6.

„Lokalne vladi biće konsultovane u najvećoj mogućoj mjeri, pravovremeno i na odgovarajući način, u procesu planiranja i donošenja odluka u svim stvarima koje ih se direktno tiču“.

Član 9. stav 5., 6. i 7.

„5. Potreba zaštite finansijski slabijih lokalnih vlasti nalaže uspostavljanje odgovarajućih postupaka ili mjera finansijskog izjednačavanja, s ciljem da se isprave posljedice nejednake distribucije izvora finansiranja odnosno finansijskog opterećenja lokalnih vlasti. Takvim postupcima ili mjerama ne mogu da se sužavaju prava lokalnih vlasti koje one imaju u okviru svoje nadležnosti.

6. Lokalne vlasti, na odgovarajući način, biće konsultovane u pogledu metoda na osnovu kojeg će im biti dodijeljeni redistribuirani izvori finansiranja.

7. Koliko god je to moguće, sredstva koja se prenose lokalnim, vlastima neće imati karakter namjenskih sredstava. Dodjelom tih sredstava ne može da se ugrozi diskreciono pravo lokalnih vlasti da vode politiku u okviru svojih ovlaštenja“.

D) Zakon o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine
(„Službene novine Federacije BiH“, broj: 49/06)

Član 8. st. 1., 2. i 3. alineja 10.

„Jedinica lokalne samouprave ima vlastite nadležnosti ustanovljene ustavom i zakonom i ima pravo baviti se svim pitanjima od lokalnog značaja koja nisu isključena iz njene nadležnosti, niti dodijeljena u nadležnosti neke druge vlasti na osnovu ustava i zakona.

Ona će biti samostalna u odlučivanju o pitanjima iz vlastitih nadležnosti, koje ne mogu biti ograničene ili uskraćene od federalnih ili kantonalnih vlasti, osim u slučajevima i u okvirima utvrđenim ustavom i zakonom.

U vlastite nadležnosti jedinice lokalne samouprave spadaju:

- utvrđivanje politike upravljanja prirodnim resursima jedinice lokalne samouprave i raspodjela sredstava na osnovu njihovog korištenja.“

Član 34.

„Jedinice lokalne samouprave imaju pravo na odgovarajuće sopstvene finansijske izvore kojima lokalni organi mogu slobodno raspolagati u okviru svoje nadležnosti u skladu sa zakonom.

Jedan dio finansijskih izvora jedinica lokalne samouprave ostvarivat će se od lokalnih taksi i naknada čiju stopu jedinica lokalne samouprave utvrđuje u okviru zakona.

Finansijska sredstva jedinica lokalne samouprave bit će srazmjerna njihovim nadležnostima koje su im dodijeljene zakonom. Svaki prijenos novih funkcija bit će praćen finansijskim sredstvima potrebnim za njihovo efikasno izvršavanje.

Zakonodavac je dužan pribaviti mišljenje od Saveza općina i gradova o svim pitanjima koja se odnose na dodjelu sredstava, kao i o svim promjenama zakona koje mogu utjecati na finansijske obaveze jedinica lokalne samouprave.

U skladu sa utvrđenom fiskalnom politikom, zakonom se utvrđuju vrste poreza, naknada, doprinosa i taksi koji u cijelosti ili djelimično pripadaju jedinicama lokalne samouprave kao izvorni prihodi“.

Član 53.

„Federalne, odnosno kantonalne vlasti dužne su razmotriti inicijative, prijedloge i sugestije jedinica lokalne samouprave i o svom stavu i preduzetim aktivnostima obavijestiti jedinice lokalne samouprave u roku od 30 dana od dana prijema inicijative, prijedloga ili sugestije“.

Član 56.

„Federalne, odnosno kantonalne vlasti dužne su u najvećoj mogućoj mjeri konsultovati jedinice lokalne samouprave u postupku donošenja propisa koji ih se direktno tiču.

Konsultovanje, u smislu prethodnog stava ovog člana, federalne, odnosno kantonalne vlasti vrše putem Saveza općina i gradova“.

6. Činjenično stanje i stav Ustavnog suda Federacije

Ustavni sud Federacije je utvrdio da u konkretnom predmetu nema činjeničnih pitanja koja bi bilo potrebno neposredno razjasniti na javnoj raspravi, pa je u skladu sa članom 13. stav 1. u vezi sa članom 25. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 40/10) održao sjednicu bez javne rasprave, na kojoj je razmotrio osporeni zakon, zahtjev podnosioca, odgovor na zahtjev podnosioca, kao i relevantne ustavne i zakonske odredbe i ustavnosudsku praksu ovog Suda.

U postupku rješavanja ovog predmeta, Ustavni sud Federacije pošao je od odredbe člana VI.2.(1) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine kojim je propisano da se u općinama ostvaruje lokalna samouprava. U skladu sa članom IV.C.10.(3) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine a u vezi sa Amandmanom XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, načelnici općina su ovlašteni za pokretanje postupka za zaštitu prava na lokalnu samoupravu pred Ustavnim sudom Federacije. Članom VII.3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine određeno je da međunarodni ugovori i drugi sporazumi koji su na snazi u Bosni i Hercegovini i Federaciji Bosne i Hercegovine, te opća pravila međunarodnog prava, čine dio zakonodavstva Federacije Bosne i Hercegovine. S tim u vezi Evropska povelja o lokalnoj samoupravi, kao akt međunarodnog prava, ratifikovana 1994. godine, kada je i stupila na snagu sastavni je dio zakonodavstva u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Imajući u vidu spomenute odredbe Ustava Federacije Bosne i Hercegovine i Evropsku povelju o lokalnoj samoupravi, Ustavni sud Federacije nalazi da određena rješenja iskazana u pojedinim odredbama osporenog Zakona, mogu značajno da utječu na realiziranje zaštite prava na lokalnu samoupravu posebno imajući u vidu pravo slobodnog i samostalnog raspolaganja finansijskim sredstvima.

Analizirajući navode podnosioca zahtjeva, navode odgovora na zahtjev i relevantne ustavne i zakonske odredbe, Ustavni sud Federacije je utvrdio da je Skupština Zeničko-dobojskog kantona na 42. sjednici održanoj 04.07.2013. godine donijela Zakon o šumama kojim je regulisala čuvanje i zaštitu šuma i šumskog zemljišta, jačanje njihove funkcije, planiranje u šumarstvu i upravljanje šumama i šumskim zemljištem, ekonomske funkcije i finansiranje biološke obnove šuma na teritoriji Zeničko-dobojskog kantona. Nadalje je utvrđeno, da je u postupku donošenja osporenog Zakona na prijedlog Ministarstva za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu Zeničko-dobojskog kantona i općinskih načelnika provedena javna rasprava, pored ostaloga, i u općinama Vareš i Olovo 18.12.2012. godine. Javnoj raspravi prisustvovali su predstavnici spomenutih općina na kojoj su isticali određene primjedbe i sugestije na Nacrt Zakona, koje su i na odgovarajući način prihvaćene od strane predlagača.

Isto tako, Ustavni sud Federacije razmatrao je usvojena rješenja u osporenom Zakonu sa posebnim osvrtom na član 54. kojim je propisan način korištenja namjenskih sredstava koja su prihod općine, a koja potiču od naknada za korištenje državnih šuma i šumskog zemljišta propisana u članu 51. osporenog Zakona. Ta sredstva prema članu 54. kako je to utvrđeno mogu se isključivo koristiti za izgradnju, rekonstrukciju i održavanje infrastrukture na području općine, za opremanje i obuku jedinica za gašenje požara i izgradnju skladišta za smještaj vatrogasne opreme. Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja koje se odnosi na novčana sredstva jedinica lokalne samouprave,

Ustavni sud Federacije pošao je od odredbe člana 34. stav 1. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine kojim je propisano, da jedinice lokalne samouprave imaju pravo na odgovarajuće vlastite finansijske izvore kojima lokalna tijela mogu slobodno raspolagati u okviru svoje nadležnosti, a u skladu sa zakonom. Ustavni sud Federacije je utvrdio, da ovako utvrđena zakonska rješenja mogu direktno utjecati na niz pitanja koja su od interesa za lokalnu samoupravu, a posebno na utvrđivanje politike raspodjele sredstava po osnovu njihovog načina korištenja i raspolaganja unutar općine. To se posebno može manifestovati u odnosu na planove razvoja jedinica lokalne samouprave i ostvarivanja uslova za privredni razvoj i zapošljavanje te utvrđivanje i provođenje politike uređenja prostora i zaštite čovjekove okoline, vodozaštite i korištenja prirodnih resursa, pa je u tom pogledu došlo do povrede prava na lokalnu samoupravu.

Pored spomenutog, Ustavni sud Federacije analizirao je i član VII.3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine kojim je propisano, da međunarodni ugovori i drugi sporazumi koji su na snazi u Bosni i Hercegovini i Federaciji, te opća pravila međunarodnog prava, čine dio zakonodavstva Federacije Bosne i Hercegovine. Evropska povelja o lokalnoj samoupravi, kao akt međunarodnog prava, ratifikovana je 1994. godine, kada je i stupila na snagu i od tada su njene odredbe sastavni dio zakonodavstva Federacije Bosne i Hercegovine. U članu 9. stav 7. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi regulisano je da, koliko god je to moguće, sredstva koja se prenose lokalnim vlastima neće imati karakter namjenskih sredstava. Dodjelom tih sredstava ne može se ugroziti diskreciono pravo lokalne vlasti da vodi politiku u okviru svojih ovlaštenja. Navedeni princip Evropske povelje nisu slijedila rješenja u članu 54. osporenog Zakona, pa je i u tom pogledu došlo do povrede prava na lokalnu samoupravu.

Saglasno članu IV.C.12.b) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine Ustavni sud Federacije je naložio Skupštini Zeničko-dobojskog kantona da u roku od šest mjeseci od dana objavljivanja ove presude u „Službenim novinama Federacije BiH“, i „Službenim novinama Zeničko-dobojskog kantona“, izvrši usaglašavanje zakona iz tačke 1. ove presude sa Zakonom o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, do kada se osporeni Zakon može primjenjivati.

Iz svih navedenih razloga Ustavni sud Federacije je odlučio kao u izreci ove presude.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije je donio većinom glasova u sastavu: dr.sc. Kata Senjak, predsjednica Suda, Sead Bahtijarević, Vesna Budimir, Mirjana Čučković, Domin Malbašić, Aleksandra Martinović i prof. dr. Edin Muminović, sudije Suda.

Broj: U-46/13
13.05.2014. godine
S a r a j e v o

Predsjednica
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
dr.sc. Kata Senjak

Kata Senjak